

Všestranný choroš - troudnatec

Přestože letošní houbařská sezóna zatím za moc nestála, v lese stále nějaké houby rostou. Jsou to ty, které míváte bez povšimnutí, protože se většinou nachází na živých a odumírajících stromech. K nejběžnějším u nás rostoucím druhům, které prakticky najdete všude, patří **troudnatec kopytovitý**.

Tato dřevokazná houba parazituje na listnatých stromech, zejména na buku, bříze nebo topolu. Když strom odumře, je schopna žít i na mrtvém dřevě a roste i na ležících kmenech. Při pádu stromu pak vyrostle na staré, již špatně otočené plodnici nová, která opět správně směřuje rourkami dolů. Tvoří víceleté plodnice připomínající svým tvarem koňské kopyto.

Právě tento troudnatec patřil k prvním houbám, které používali naši předci v lidovém léčitelství. Jak dokládají archeologické nálezy z doby kamenné z Dánska, používali její rezavou dužninu pravěcí lovci k zástavě krvácení. Současné výzkumy pak dokázaly, že získaná dužnina tvořená spleť houbových vláken velmi dobře vstřebává krev a zároveň stahuje cévy. **Ve 13. století se v Bologni používal tento druh troudnatce také při narkóze.**Houbička napuštěná narkotickým roztokem se přikládala k nosu operovaného pacienta.

Využití houby ve vojenské chirurgii zavedl také německý král a římský císař Friedrich II. Armádní ranhojiči zastavovali krvácení z ran houbičkami namočenými do lihu a terpentýnového oleje. O bohatém využití troudnatce v medicíně svědčí také existence továren, které ještě v 19. století v Německu zpracovávaly jeho plodnice ve velkém množství.

Také na Valašsku měla tato houba využití. **Její dužnina se používala při rozdělávání ohně a zejména pak při rozsvěcování tzv. loučí, ale také při výrobě pasteveckých klobouků a čepic. V Alpách se z ní zase vyráběly dřeváky.**

Mgr. Jitka Wolfová, mykolog, Muzeum regionu Valašsko, p.o.